

THƯ VIỆN TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐOÀN KẾT

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 11

Năm học: 2022 – 2023

Chủ đề: “*Kỉ niệm Ngày nhà giáo Việt Nam 20/11*”

I. Thời gian giới thiệu: Tháng 11 – 2022

II. Người giới thiệu: Cộng tác viên 4A2

III. Đối tượng nghe: Bạn đọc

IV. Địa điểm giới thiệu: Sân khấu Tiểu học Đoàn Kết

V. Hình thức giới thiệu: Sân khấu hóa

VI. Âm nhạc: Hoàng Ngọc Ánh

VII. Viết bài: Lưu Thanh Tâm

VIII. Phụ trách: Nguyễn Thị Trang

IX. Thông tin thư mục: *Cuốn Sách “Chú bé rắc rối”* .- Nguyễn Nhật Ánh, H .-
NXB: Trẻ, 2020 .- 182tr.; 12x20cm

X. Nội dung: (có đính kèm)

Các em học sinh thân mến!

Nhân kỉ niệm 40 năm Ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, thư viện trường Tiểu học Đoàn Kết mời quý thầy cô cùng các em học sinh tìm hiểu cuốn sách: **“Chú bé rúc rỏi”** tác giả Nguyễn Nhật Ánh, do nhà xuất bản Trẻ với khổ 12x20cm bề dày 182 trang.

Cuốn sách gồm 12 Chương xoay quanh những trò chơi nghịch ngợm, những mưu mẹo của hai cậu học trò An, Nghi nhằm đối phó với ban cán sự lớp như Nhuận, Dạ Lan... trong nhiệm vụ Đôi bạn cùng tiến của lớp. Chúng ta sẽ thấy vô vàn cảnh đôi bạn này bị đưa ra kỉ luật vào mỗi giờ sinh hoạt lớp. Những câu nói quái gở của nhân vật An trong truyện lúc nào cũng khiến ta bật cười.

An lớn hơn tôi hai tuổi... Cứ đến giờ ra chơi là thấy nó ngồi căng –tin, mồm chóp chép hết món này đến món khác. Tiêu xài thì như vậy, học tập thì nó chẳng ra sao cả. Ở lớp, nó học hành rất lơ là, yếu đều các môn.

Do “tiểu sử” thằng An như vậy nên khi cô Nga nêu tên nó lên, không đứa nào dám nhận “đỡ đầu”... Thoạt đầu, tôi định đứng dậy từ chối...nhưng rồi tôi biết từ chối cũng không được, bây giờ tôi mở miệng chê nó thì kỳ. Vì vậy tôi ngồi im, chỉ có nét mặt là lộ vẻ khó chịu.

- Bây giờ mày là thầy tao hén?

Tôi cau mặt:

-Thầy bà quái gì!

Rồi nhận ra sự bực dọc vô lý của mình, tôi dịu giọng:

-Chỉ là bạn bè giúp đỡ nhau học tập thôi!

An khịt mũi, bình luận:

-Giúp đỡ học tập thì có khác chi là thầy!

Thấy nó cứ khăng khăng phong tôi làm thầy, tôi vừa bực mình lại vừa thỉnh thích. Kệ nó, cái thằng đàn này, cãi nhau với nó làm gì cho mệt xác! Tự nhiên nó lại thành “cục nợ” của mình, chán ơi là chán!

...Tôi chặc lưỡi:

-Vậy là bắt đầu từ tuần này tao và mày học chung với nhau hén?

An quay lại. Nó nheo mắt:

-Gì gấp vậy? Chờng nào học chẳng được!

Tôi ngạc nhiên:

-Chờng nào là chờng nào?

-Thì tuần tới. Cũng có thể là tuần tới nữa.

-Sao lâu dữ vậy?

-Lâu gì mà lâu! Cũng phải có thì giờ cho tao chuẩn bị đầu óc chó! “Rụp” một cái học liền đâu có được..

Kể từ hôm đó, tôi và An tự nhiên chơi thân với nhau mặc dù không đưa nào nhắc gì đến chuyện giúp đỡ nhau học tập. Trong khi các cặp khác lúc nào cũng túm tụm để lại ở góc lớp hay ở các gốc cây trong sân trường cùng giải bài tập hay truy bài lẫn nhau, thì hai đứa tôi cứ kè nhau ra đi đá bóng, tâng cầu hoặc ngồi trong cãng-tin.

Những hành vi của hai đứa tôi không lọt khỏi mắt của Nhuận, phân đội trưởng kiêm tổ trưởng tổ 2, tức tổ học tập của chúng tôi. Nó lộ vẻ nghi ngờ?

-Tụi mày về nhà có học chung với nhau không đó?

Tôi nhanh nhẩu:

-Có chứ! Ngày nào lại chẳng học chung!

Nhuận trợn mắt:

-Cái gì! Ngày nào cũng học á?

Biết mình hổ, tôi cười xởi lởi:

-À không, tụi tao chỉ học cùng nhau vào chiều thứ năm và chiều thứ bảy thôi.

Nhuận vẫn chưa tha:

-Sao ở lớp chẳng bao giờ thấy tụi mày giở tập ôn bài hết vậy?

Tôi uốn ngược:

-Chỉ những đứa kém mới phải ôn bài tập tại lớp, còn tụi tao thuộc nhào ở nhà rồi!...

-Được rồi, hôm nào tao sẽ đến nhà tụi mày kiểm tra coi sao!

Nói chuyện với thằng Nhuận, tôi làm bộ “cứng” như vậy nhưng trong bụng đã thấy run. Nghe nó dọa, tôi càng chột dạ. Ngày hôm sau tôi giục An:

-Phải học chung với nhau ngay tuần này, mày ạ! Thằng Nhuận mới hỏi thăm sức khỏe tụi mình đó!

Trước vẻ mặt hớt hải của tôi, An tỉnh khô:

-Từ từ đã!

-Tôi nóng nảy:

-Từ từ gì nữa

An vẫn phớt lờ:

-Tao chưa kịp chuẩn bị...

-Thì chuẩn bị lẹ lẹ lên!

Nó nheo mắt nhìn tôi:

Bộ mày sợ thằng Nhuận hả?

Tôi đỏ mặt:

-Sức mấy mà sợ!

-Vậy thì để tuần sau hẵng hay!

...Nhưng dường như để chơi khăm tôi, ngay sau giờ ra chơi vào, An lãnh một con 2 môn lý. Cô Phương gọi lên kiểm tra bài cũ...

Mấy đứa trong ban cán sự lớp không nhìn thẳng An mà lại quay đầu dòm tôi làm như chính tôi bị điểm 2 vậy...

Thằng An lò dò xách tập về chỗ...

Mày làm quê mặt tao!

Nó nhún vai:

-Có gì đâu mà quê!

-Sao lại không! Chẳng lẽ xoi điểm 2 mà mày không thấy mắc cỡ?

Khi đi về thằng Nhuận đi sát bên tôi, khìa:

Ở nhà tụi mày thuộc nhào quá hén?

Tôi cau mặt làm lì không đáp. Thằng An đang đi bên cạnh tôi, vọt miệng:

-Cũng phải có thì giờ cho tao chuẩn bị học chớ! Học “rụp” một cái đâu có được!...

Vậy thì đợi tuần sau coi sao!

Thằng Nhuận nói “đợi tuần sau coi sao” thì ngay đầu tuần sau, thằng An cho nó coi liền. Trong giờ toán của Cô Quỳnh Hoa, An xoi ngay một con 2 nữa...

Tháng đó, tôi không được xét phong sao chiến công..., tôi đã “rụng” một sao, thiệt đau hơn bị bò đá! Trăm sự cũng tại thằng An mà ra...

Thấy chưa!

Thấy cái gì? – Nó ngơ ngác.

Vẻ mặt ngơ ngác của nó khiến tôi phát điên:

-Thôi đừng giả bộ nữa! Tại mày mà tao không được phong sao đó!

Nó rụt cổ:

-Chớ tao có được sao nào đâu?

-Nhưng mà mày khác! Mày làm thì mày chịu! Còn đảng này tao phải chịu lây với mày!

Thấy tôi nói gay gắt, An nhìn đi chỗ khác:

-Nếu mày thấy dính vào tao rắc rối quá thì thôi, đừng nhận lời với cô Nga nữa!

Nếu hôm đầu tiên nó nói với tôi cái giọng này thì tôi nghỉ chơi với nó liền. Nhưng bây giờ thì quan hệ giữa tôi và nó đã thay đổi khá nhiều. Chơi thân với nó một thời gian, tôi thấy nó hay nói năng hài hước, ưa chọc cười và mặc dù lơ

là học tập nhưng chơi với bạn lại rất tốt. Nó là đùa sẵn sàng nhường nhịn và hy sinh vì bạn. Từ khi khám phá ra những điều đó, tôi càng mến An và biết rằng mình khó có thể nghỉ chơi nó được...

-An đáp và quay hẳn người lại – Tao sẽ học, vì mà mày tao sẽ học!

-Sao lại vì tao? Thằng này nói lạ!

-An lại nói tiếp tục một cách kì quặc:

-Vì mày thôi! Chứ tao thì tao cóc cần học!

-Học mà không cần chứ mày cần cái gì? Mày có điên không?

An, Nghi với hai cách suy nghĩ hoàn toàn khác nhau về vấn đề học tập tạo nên vô số tình huống dở khóc dở cười nhưng cũng từ đó tình bạn thêm phần thắm thiết. Mỗi chi tiết của đôi bạn càng cho ta thấy rõ về tình thân bạn bè.

Đến với phần cuối bạn đọc sẽ thấy được diễn biến tâm lý đầy phức tạp đầy mâu thuẫn của hai nhân vật và cái nhìn đúng đắn về học tập của An. Qua hình ảnh anh Dự, anh Vĩnh và tình bạn đẹp của Nghi, An đã nhận ra giá trị đích thực của việc học tập. Để được rõ hơn, mời quý thầy cô cùng các em học sinh tìm đọc hiểu cuốn sách: **“Chú bé rắc rối”** mang số đăng kí cá biệt TR2911 được đặt trong tủ sách Văn học của thư viện trường Tiểu học Đoàn Kết để được rõ hơn.

Cám ơn quý thầy cô cùng các em đã chú ý nghe phần giới thiệu sách của tập thể lớp 4A2 chúng tôi.

Hẹn gặp lại quý thầy cô và các em vào buổi giới thiệu sách lần sau!

NHÂN VIÊN THƯ VIỆN

PHÓ HIỆU TRƯỞNG

Lưu Thanh Tâm

Nguyễn Văn Tuấn

